

maakt ruimte voor onderwijs

MODULEHANDLEIDING GRAMMATICA 7

Inleiding	2
Doelgroep	2
Rubriekenoverzicht	3
De rubrieken toegelicht	5
Rubriek A: Zelfstandig naamwoord	5
Rubriek B: Lidwoord	5
Rubriek C: Bijvoeglijk naamwoord	6
Rubriek D: Hele werkwoord	6
Rubriek E: Persoonsvorm	6
Rubriek F: Voltooid deelwoord	7
Rubriek G: Onderwerp	7
Rubriek H: [lijdend voorwerp]	7
Rubriek I: [Voornaamwoord]	8
Rubriek J: [Woordsoorten]	8
Achtergrondinformatie	9

Inleiding

Numo is een online leermiddel waarmee leerlingen de basisvaardigheden van Nederlands, rekenen/wiskunde, Engels en Duits adaptief kunnen oefenen tot ze het beoogde niveau hebben bereikt.

Adaptief betekent dat het programma zich automatisch aanpast aan het oefengedrag van leerlingen. Is een leerling goed in een vaardigheid, dan gaat hij er met sprongen doorheen. Bij onderdelen waarmee hij moeite heeft, staat het programma langer stil. De leerling krijgt dan extra oefeningen en meer feedback.

Numo kan terugrijpen op oefenstof van groep 6 van de basisschool. Een leerling die uitblinkt in een vaardigheid, kan doorgaan met oefenen tot 3F- of zelfs 4F-niveau. Dat is de grote kracht van adaptieve software!

Doordat leerlingen met Numo de basisvaardigheden eigen maken, heb jij als docent meer tijd voor andere, leuke dingen, zoals individuele begeleiding, thema-opdrachten, interactieve werkvormen, oefenen met schrijfvaardigheid, projecten rondom rekenen, debatteren en literatuur.

Doelgroep

Grammatica 7 is bedoeld voor groep 7 van het basisonderwijs. Het programma kan – wanneer er sprake is van achterstand - vanzelfsprekend ook gebruikt worden voor leerlingen in hogere groepen van het gewone of speciale onderwijs. Het programma is geschikt voor groepen waarin niveauverschillen bestaan. Het kan zowel gebruikt worden door leerlingen die nog veel fouten maken in het toepassen van Grammatica als door leerlingen die op dit gebied al gevorderd zijn. De hoeveelheid oefenstof die op basis van de diagnostische toets geselecteerd wordt is voor deze groepen verschillend in omvang. De doelgroep is dus breed. Het programma is bovendien geschikt voor zowel allochtone als niet-allochtone leerlingen. Voor leerlingen die nog moeite hebben met lezen zijn de uitlegschermen ingesproken door een natuurlijke stem.

In veel oefeningen van Grammatica 7 wordt – als een leerling een fout maakt – specifieke feedback gegeven. Vaak is deze voorzien van een hint, waarna de leerling het nog een of meer keer opnieuw mag proberen. Hij kan vaak ook tussendoor een Tip opvragen en kan altijd de uitlegschermen en spiekschermen (als die er zijn) raadplegen.

Rubriekenoverzicht

Rubriek	Oefening	Omschrijving van de activiteit
Sprongtoetsen	1 Rubriek A t/m D 2 Rubriek E t/m G 3 Rubriek A t/m G	
A zelfstandig naamwoord	1 Zelfstandige naamwoorden 2 Meervoud herkennen 3 Een van de vier 4 Zelfstandig naamwoord in zin 5 Chip in de hersenen 6 Zelfstandig naamwoord	Wijs de rij aan waar dit woord in hoort. Wijs tien woorden aan die in het meervoud staan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord. Wijs alle zelfstandige naamwoorden aan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
B lidwoord	1 Met de of met het 2 Lidwoord invullen 3 Lidwoord of geen lidwoord 4 Turtle Kees 5 Lidwoorden	Wijs de rij aan waar dit woord in hoort. Vul het juiste lidwoord in. Lees de vraag en kies het juiste antwoord. Wijs in een tekst de lidwoorden aan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
C bijvoeglijk naamwoord	1 Zelfstandig of bijvoeglijk 2 Twee vormen 3 Tien stoffelijke woorden 4 Wijs het juiste woord aan 5 Dief brengt kind terug 6 Bijvoeglijk naamwoord	Wijs de rij aan waar dit woord in hoort. Vul de juiste vorm van het bijvoeglijk naamwoord in. Welke tien woorden zijn stoffelijke bijvoeglijk naamwoorden? Wijs in elke zin een bijvoeglijk naamwoord aan. Wijs alle bijvoeglijke naamwoorden aan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
D heel werkwoord	1 Hele werkwoord invullen 2 Werkwoord kiezen 3 Tien werkwoorden 4 Werkwoorden in zinnen 5 Werkwoord of zelfstandig naamwoord 6 Nachtmerries 7 Het hele werkwoord	Vul het hele werkwoord in. Eén van de vier woorden is een heel werkwoord. Kies dat woord. Wijs tien werkwoorden aan. Lees de vraag en kies het goede antwoord. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord. Wijs in deze tekst de werkwoorden aan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
E persoonsvorm	1 Zinnen met één werkwoord 2 Persoonsvorm stap voor stap 3 Persoonsvorm herkennen 4 Ontvoerd uit de ballenbak 5 Verdrietig nieuws 6 Persoonsvorm	Wijs in elke zin de persoonsvorm aan. Beantwoord de vragen en vind de persoonsvorm. Beantwoord de vragen en vind de persoonsvorm. Beantwoord de vragen en vind de persoonsvorm. Wijs alle persoonsvormen aan in deze tekst. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
F voltooid deelwoord	1 Voltooid deelwoord in zin 2 Voltooid deelwoord invullen 3 Tien voltooid deelwoorden 4 Kat in de zak 5 Voltooid deelwoord	Wijs het voltooid deelwoord aan in elke zin. Vul het voltooid deelwoord in. Welke tien woorden kunnen voltooid deelwoorden zijn? Wijs alle voltooid deelwoorden aan. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.
G onderwerp	1 Onderwerp vinden stap voor stap 2 Geen vaste plaats 3 De reuzenpanda 4 Onderwerp afbakenen 5 Potje kook! 6 Onderwerp kiezen	Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord. Let op de plaats van het onderwerp. In welke rij hoort deze zin? Wijs alle onderwerpen aan in de tekst. Sleep de haken naar de juiste plaats. Beantwoord de vragen en vind de persoonsvorm. Lees de vraag, lees de antwoorden en kies het goede antwoord.

H [lijdend voorwerp]	<ol style="list-style-type: none">1 Met of zonder lijdend voorwerp2 Lijdend voorwerp stap voor stap (*)3 Onderwerp en lijdend voorwerp4 Lichtgevende dieren	<p>In welke rij hoort deze zin? Klik in de juiste rij.</p> <p>Luister en kijk goed. Typ het woord.</p> <p>Beantwoord de vragen en kies het juiste antwoord.</p> <p>In sommige zinnen staat een lijdend voorwerp. Wijs ze aan.</p>
I [voornaamwoord]	<ol style="list-style-type: none">1 Persoonlijk voornaamwoord invullen2 Bezittelijk voornaamwoord aanwijzen3 Rondreizen	<p>Vul een persoonlijk voornaamwoord in.</p> <p>Wijs het bezittelijk voornaamwoord in de tekst aan.</p> <p>Wijs in een tekst de voornaamwoorden aan.</p>
J [woordsoorten]	<ol style="list-style-type: none">1 Beroepen2 Voorzetsel, voornaamwoord, telwoord	<p>Beantwoord de vragen en vind de persoonsvorm.</p> <p>Lees de vraag en kies het juiste antwoord.</p>

De rubrieken toegelicht

Grammatica 7 behandelt alle woordsoorten en zinsdelen die volgens Meijerink c.s. en de SLO in groep 7 van het basisonderwijs geleerd moeten worden. De onderwerpen zijn:

- Zelfstandig naamwoord
- Lidwoord
- Bijvoeglijk naamwoord
- Heel werkwoord
- Persoonsvorm
- Voltooid deelwoord
- Onderwerp
- [Lijdend voorwerp]
- [Voornaamwoord]
- [Woordsoorten]

Rubriek A: Zelfstandig naamwoord

Zelfstandige naamwoorden noemen *mensen, dieren* en *concrete of abstracte dingen*. Concrete, tastbare woorden verwijzen naar iets wat je kunt aanraken. Abstracte woorden verwijzen naar iets wat je niet kunt aanraken. Ook eigennamen zijn zelfstandige naamwoorden. Ze noemen een persoon, een land, een merk, een stad enzovoort.

Zelfstandige naamwoorden hebben een paar speciale eigenschappen:

- Er staat een lidwoord voor of je kunt het ervoor *denken*.
- Een zelfstandig naamwoord heeft meestal een enkelvoud en een meervoud.
- Vaak kun je een zelfstandig naamwoord verkleinen met een verkleinwoorduitgang.

Bijzondere zelfstandige naamwoorden zijn de stofnamen. Die naam geeft al aan dat ze een *stof* noemen, een materiaal. Ze zijn concreet, dus ze gaan over iets wat je kunt aanraken, maar je kunt ze niet *tellen*, ze hebben geen hoeveelheid en dus ook meervoudsvorm. Je kunt er ook geen *verkleinwoord* van maken.

Rubriek A bestaat uit zes oefeningen met vier verschillende oefenvormen. Er wordt in deze rubriek geoefend met het herkennen van afzonderlijke zelfstandige naamwoorden en zelfstandige naamwoorden in de context van zinnen.

Rubriek B: Lidwoord

Ook het lidwoord is bij de meeste leerlingen waarschijnlijk wel bekend. Het herkennen van een lidwoord is echter niet altijd zo eenvoudig. Er zijn drie lidwoorden: *de, het, een*. Ze horen altijd bij een zelfstandig naamwoord. Vaak staan lidwoord en zelfstandig naamwoord direct naast elkaar, maar er kunnen ook andere woorden tussen staan. Het woordje *de* is altijd een lidwoord. Maar bij het moet je opletten. Dat is alleen een lidwoord als het bij een zelfstandig naamwoord hoort. Bij *een* moet je ook goed opletten. Dat is alleen een lidwoord als je het uitspreekt als /un/. Er ligt dan geen klemtoon op.

Zelfstandige naamwoorden zijn de-woorden of het-woorden. Leerlingen met Nederlands als moedertaal weten het meestal wel, maar voor leerlingen met een andere moedertaal ligt dat soms anders. Aanwijzingen die gegeven worden, zijn:

- Is het meervoud? → gebruik de → *de bomen, de huisjes*
- Is het een verkleinwoord? → gebruik het → *het boompje, het huisje*
- Eindigt het op -ing, -heid of -ie? → gebruik de → *de tekening, de domheid, de directie*.

Wat de *betekenis* van lidwoorden betreft, onderscheiden we bepaalde en onbepaalde lidwoorden. ‘De’ en ‘het’ zijn bepaalde lidwoorden. Ze geven aan dat de spreker of schrijver weet over welk zelfstandig naamwoord het gaat. ‘Een’ is een onbepaald lidwoord. De gebruiker weet dan *niet* over welk zelfstandig naamwoord het gaat. Het lidwoord wordt vaak gebruikt bij algemene uitspraken: *Een hond heeft liefde en aandacht nodig*.

Rubriek B bestaat uit vijf oefeningen met vier verschillende oefenvormen. Er wordt geoefend met het onderscheiden van de-woorden en het-woorden en met het herkennen van woorden die wel of geen lidwoord zijn. De opgaven in de laatste oefening zijn alleen gericht op het herkennen van de lidwoorden tussen drie andere woorden. Er komen in de zinnen ook telwoorden en voornaamwoorden voor.

Rubriek C: Bijvoeglijk naamwoord

Een bijvoeglijk naamwoord noemt een kenmerk of eigenschap van een zelfstandig naamwoord. Het staat voor het zelfstandige naamwoord, of een stukje verderop.

Met een bijvoeglijk naamwoord kun je vergelijken. Je noemt dat de trappen van vergelijking. Je maakt ze meestal door –er of –st achter het woord te zetten en soms nog iets meer te veranderen. Bijzondere (onregelmatige) trappen van vergelijking zijn: goed-beter-best, graag-liever-liefst, veel-meer-meest, weinig-minder-minst.

Bijvoeglijke naamwoorden hebben meestal een vorm zonder –e en een vorm met –e: groot/grote, mooi/mooie, maar het trekt zich niets aan van enkelvoud of meervoud. De vorm zonder -e, gebruik je alleen als het bijvoeglijk naamwoord verderop staat: het huis is groot, of als achter het bijvoeglijk naamwoord een het-woord staat waar het woordje een bij hoort: een groot huis.

Soms geeft een bijvoeglijk naamwoord aan van wat voor materiaal iets gemaakt is. Je noemt dat stoffelijke bijvoeglijke naamwoorden. Ze eindigen altijd op –en.

Rubriek C bestaat uit zes oefeningen met zes verschillende oefenvormen. Er wordt onder andere geoefend met het herkennen van een bijvoeglijk naamwoord tussen drie andere losse woorden, met het intypen van de juiste vorm van een bijvoeglijk naamwoord, het aanwijzen van bijvoeglijk naamwoorden in een zin of in een tekst. De laatste oefening gaat over het herkennen van een bijvoeglijk naamwoord als los woord en in de context van een zin.

Rubriek D: Hele werkwoord

De meeste leerlingen hebben al geleerd wat een werkwoord is, bijvoorbeeld bij het onderdeel ‘werkwoordspelling’. Werkwoorden geven aan wat iets of iemand doet. Ze hebben veel verschillende vormen. Als je er ik, jij, hij, wij voor zet, dan krijg je steeds een andere vorm. In het woordenboek staat meestal alleen het hele werkwoord. Dat is het hoofdwoord. De andere vormen moet je zelf afleiden. Sommige werkwoorden zijn onregelmatig. Een voorbeeld is het werkwoord ‘zijn’. Daar kun je van maken: ik ben, jij bent, wij zijn, hij was, zij waren, ik ben geweest.

Je kunt niet altijd aan het woord zélf zien bij welke woordsoort het hoort. Soms moet je daarvoor kijken naar de zin waarin het gebruikt is om te weten of het een werkwoord of een zelfstandig naamwoord is. Er is een aparte oefening aan gewijd.

Rubriek D bestaat uit zeven oefeningen met vier verschillende oefenvormen. In de uitleg staan twee animaties.

Rubriek E: Persoonsvorm

Persoonsvormen zijn vervoegde werkwoorden. Ze hebben hetzelfde getal als het onderwerp: allebei enkelvoud of allebei meervoud. Als er maar één werkwoord in de zin staat, is dat altijd een persoonsvorm. Zijn er meer werkwoorden, dan is er één daarvan de persoonsvorm. Er zijn *twee manieren* om die persoonsvorm te vinden:

1. Maak van de zin een *vraag* waarop je met ja of nee kunt antwoorden. De persoonsvorm komt dan voorop te staan.
2. Zet de zin in een *andere tijd*. Het werkwoord dat *verandert* is de persoonsvorm.

Soms staan er twee of meer persoonsvormen in een zin. Om de persoonsvorm te vinden kun je het beste de hele zin óf een deel van de zin in een andere tijd zetten. De werkwoorden die *veranderen*, zijn persoonsvormen.

Rubriek E bestaat uit zes oefeningen met drie verschillende oefenvormen. De eerste oefening gaat over zinnen met maar één werkwoord. In de tweede oefening wordt stap voor stap aangeleerd hoe je de persoonsvorm kunt vinden. In de laatste oefening bestaat een deel van de opgaven uit vier zinnen waarbij de vraag is in welke zin de persoonsvorm is onderstreept. Een ander deel van de opgaven bestaat uit telkens vier zinnen waarin hetzelfde woord onderstreept is (bijvoorbeeld 'bakken') en moet worden gekozen in welk van deze zinnen dat woord een persoonsvorm is.

Rubriek F: Voltooid deelwoord

Vaak staan er behalve de persoonsvorm nog andere werkwoorden in de zin. Dat zijn dan hele werkwoorden of voltooid deelwoorden. Het voltooid deelwoord gebruik je om aan te geven dat iets in het verleden gebeurd is en dat het ook *voltooid* is, klaar.

Er hoort altijd een vorm van *hebben*, *zijn* of *worden* bij een voltooid deelwoord en een van de andere woorden in de zin is de persoonsvorm. *Onregelmatige* voltooid deelwoorden krijgen vaak in de verleden tijd en bij het voltooid deelwoord een andere *klank* en eindigen meestal op –en. Regelmatige voltooid deelwoorden eindigen op –d of -t. Werkwoorden die met *ge-*, *be-*, *ver-* of *ont-* beginnen, krijgen géén extra *ge-* bij het voltooid deelwoord

Rubriek F bestaat uit vijf oefeningen met vijf verschillende oefenvormen. Bij één oefening moet een voltooid deelwoord worden ingetypt. De andere oefeningen zijn gericht op het herkennen en kiezen of aanwijzen van een voltooid deelwoord. In de laatste oefening bestaat uit telkens vier zinnen waarin een woord onderstreept is. Gekozen moet worden in welke zin dat woord een voltooid deelwoord is.

Rubriek G: Onderwerp

Werkwoorden geven meestal aan wat iets of iemand doet. In de meeste zinnen staat ook wie of wat het doet. Dat zinsdeel noem je het *onderwerp*. Om het onderwerp te vinden kun je dus de vraag stellen: *WIE* (of *wat*) + persoonsvorm + andere werkwoorden. Het *antwoord* op die vraag is het onderwerp.

Een onderwerp kan kort of lang of zelfs héél lang zijn en het heeft geen vaste plaats in de zin. Het afbakenen van het onderwerp komt hier aan de orde. Om te weten wat bij het onderwerp hoort, kijk je welke woorden voor de persoonsvorm staan of *kunnen* staan.

Rubriek G bestaat uit zes oefeningen met vier verschillende oefenvormen. In de laatste oefening bestaan de opgaven telkens uit een zin waarin vier woorden of woordgroepen onderstreept zijn. In een aantal andere opgaven zijn geen woorden onderstreept. Daarbij gaat het vooral om het afbakenen van langere onderwerpen.

Rubriek H: [lijdend voorwerp]

Zinnen kun je verdelen in zinsdelen. Een zinsdeel bestaat uit een of meer woorden die bij elkaar horen. Het benoemen van die zinsdelen noemen we ontleden. De woorden die samen vóór de persoonsvorm kunnen staan, zijn samen één zinsdeel. De zinsdelen hebben een *naam*, bijvoorbeeld 'onderwerp'. Een ander zinsdeel is het lijdend voorwerp. Dit komt in de Citotoets voor groep 7 nog niet aan de orde, maar de SLO noemt het wel bij de stof voor groep 7 en 8.

Het lijdend voorwerp wordt in het programma op de volgende manier uitgelegd: In de meeste zinnen staat een onderwerp. Daarnaast is in sommige zinnen een lijdend voorwerp nodig. Het is een *noodzakelijke aanvulling*. Zonder lijdend voorwerp is de zin niet compleet, kijk maar: [1] *Ik zie ...* [2] *Wij zoeken ...* Deze zinnen zijn niet compleet. Complete zinnen zijn bijvoorbeeld: [1] *Ik zie een drone.* [2] *Wij zoeken onze meester.* De basiszin voor een lijdend voorwerp bestaat dus uit:

onderwerp + werkwoord + iemand of iets

Op de plaats van 'iemand' of 'iets' komt dan het lijdend voorwerp. We werken met een basiszin, omdat die - beter dan een vraag - inzicht geeft in de *rol* van het lijdend voorwerp, die van *noodzakelijke aanvulling* bij het gebruik van bepaalde werkwoorden. In de eerste oefening moet min of meer intuïtief worden bepaald of er een lijdend voorwerp in de zin staat, in de tweede oefening wordt het gebruik van de basiszin stap voor stap aangeleerd.

Rubriek H bestaat uit vier oefeningen met vier verschillende oefenvormen. De stof komt niet aan de orde in de sprongtoetsen en verschijnt zodra de laatste sprongtoets is gehaald.

Rubriek I: [Voornaamwoord]

- *Ik ben Ali, wie ben jij?*

- *Ik heet Coster, hoe heet u?*

- *Wie is die jongen, hoe heet hij?*

We zijn weer terug bij de woordsoorten. De onderstreepte woorden zijn persoonlijke voornaamwoorden. Een persoonlijk voornaamwoord staat *voor een naamwoord in de plaats*. Daarom heet het zo. Dat kan een zelfstandig naamwoord of een bijvoeglijk naamwoord zijn. Voornaamwoorden zijn handig omdat teksten veel te lang worden als je bijvoorbeeld een naam steeds maar moet herhalen.

Een *bezittelijk* voornaamwoord zegt van wie iets is. Het is alléén bezittelijk *als het bezit erachter staat*. Dus: *persoonlijk* voornaamwoord: die bal is van mij; *bezittelijk* voornaamwoord: dat is mijn bal.

Rubriek I bestaat uit drie oefeningen met drie verschillende oefenvormen. De stof komt niet aan de orde in de sprongtoetsen en verschijnt zodra de laatste sprongtoets is gehaald.

Rubriek J: [Woordsoorten]

Deze rubriek grijpt terug op wat al eerder aan de orde kwam in dit programma en in de extra oefeningen van Grammatica 6: zelfstandig naamwoord, lidwoord, bijvoeglijk naamwoord, werkwoord, voorzetsel, voornaamwoord en telwoord.

Woordjes die je vóór 'het huis' kunt zetten, zijn meestal voorzetsels:

op het huis, bij het huis, naast het huis, tegen het huis, over het huis, in het huis. Een voorzetsel geeft meestal een *plaats*, een *tijd* of een *richting* aan. Het is nooit alléén een zinsdeel, maar altijd samen met andere woorden. Voorzetsels kunnen ook achter het woord staan. Ze geven dan vaak een beweging aan.

Langere zinnen kunnen uit twee of meer zinnen bestaan. We noemen dat dan samengestelde zinnen. De kortere zinnen zijn vaak aan elkaar gevoegd met een voegwoord. Dat voegwoord staat altijd aan het begin van een van beide zinnen.

Een persoonlijk voornaamwoord staat *voor een naamwoord in de plaats*. Een *bezittelijk* voornaamwoord zegt van wie iets is. Het is alléén bezittelijk *als het bezit erachter staat*.

Er zijn twee oefeningen met twee verschillende oefenvormen in deze rubriek. De stof komt niet aan de orde in de sprongtoetsen en verschijnt zodra de laatste sprongtoets is gehaald.

Achtergrondinformatie

Vanwege de zorg over het kennisniveau van taal en rekenen formeerde het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen een Expertgroep Doorlopende Leerlijnen Taal en Rekenen. Deze expertgroep (commissie Meijerink) kreeg als opdracht om te adviseren wat leerlingen op het gebied taal en rekenen moeten kennen en kunnen op verschillende momenten in hun onderwijs carrière. Het resultaat is beschreven in het rapport 'Over de drempels met taal en rekenen' (2008). In advies formuleert de Expertgroep:

- 'doorlopende leerlijnen' die ervoor zorgen dat het onderwijsresultaat van de ene sector naadloos aansluit op dat van de andere;
- 'referentieniveaus' met beschrijvingen van kennis en vaardigheden die leraren houvast bieden voor het bepalen, volgen en stimuleren van de ontwikkeling van leerlingen.

Het advies bestaat uit een hoofdrapport en voor zowel taal als rekenen een deelrapport. De rapporten zijn te downloaden vanaf de site van de Stichting Leerplanontwikkeling (www.slo.nl).

Drempels en domeinen

Het rapport van de Expertgroep Meijerink geeft aan wat leerlingen op belangrijke momenten in hun schoolloopbaan moeten kennen en kunnen. Deze belangrijke momenten worden ook wel 'drempels' genoemd en behelzen de overgangen tussen basisonderwijs, vmbo, mbo, vwo, hbo en universiteit. Als leerlingen deze drempels makkelijker kunnen nemen, hebben ze meer kans op een optimale schoolloopbaan. Om ze hierbij te helpen, heeft de Expertgroep beschrijvingen van vier niveaus geformuleerd: 1F, 2F, 3F en 4F. Deze niveaus beschrijven de kennis en vaardigheden die de leerlingen op de drempelmomenten moeten beheersen.

Niveau	Fundamentele kwaliteit	Drempel
1F	Eind primair onderwijs	Van po naar vo
2F	Eind vmbo	Van vo fase 1 naar vo fase 2 / van vmbo naar mbo
3F	Eind mbo-4 en havo	van vo en mbo naar hbo
4F	Eind vwo	van vo naar wo

In het rapport Over de drempels met taal onderscheidt de Expertgroep vier domeinen: (1) mondelinge taalvaardigheid, (2) lezen, (3) schrijven en (4) taalbeschouwing (grammatica) en taalverzorging. Het referentiekader Nederlandse taal voor het domein begrippenlijst en taalverzorging op de basisschool is door de SLO uitgewerkt in een rapport Leerstoflijnen begrippenlijst en taalverzorging. Eveneens te downloaden vanaf de site van de SLO.

De stof van Grammatica 7 valt onder domein 4, taalbeschouwing. Naast Grammatica 7 heeft Kurve programma's ontwikkeld voor het leren van spelling algemeen, werkwoordspelling en interpunctie. Deze vier programma's samen bestrijken dus domein 4 helemaal.